

Inspiračním zdrojem práce, kterou jsem nazvala Mezi realitou a imaginací, je neustálé napětí, které připíná básnický svět ke světu přirozenému, ačkoli se sféra uměleckého díla vůči realitě neustále vymezuje. Tento dynamický vztah se stal východiskem literární antropologie německého teoretika literatury Wolfganga Isera, o jehož koncepci se ve svém přístupu k básnickým textům opírám (kap. 2). Procesy, které podle Isera literární dílo utvářejí, vyjadřují imaginativní proměnu prvků přirozeného světa ve svět zobrazený básnickým dílem, jenž však zpětně promlouvá k realitě jako její alternativní tvář. Právě zkoumání procesů imaginativní semiózy, jak se domnívám, vnáší do literárního bádání dostatečně otevřené a zároveň soustředěné hledisko, na jehož základě lze básnické dílo charakterizovat jako jedinečné médium, schopné zachytit a zároveň přetvářet prožitek lidské existence. Vědomí, že básnický text disponuje právě takovým potenciálem, by také mělo stát v pozadí všech dílčích otázek položených v této práci.